

Старий парк

Віталій Гречка

Напружено вдивлялась ліхтарями
В моє обличчя вулиця крізь ніч
Туману пасма, хлюпінт під ногами
Негода розповзлася навсібіч.

Старі дерева мовчки сиротіли,
Ні сніжних шапок, ні зелених шат,
Віття похмурого чорніли стріли —
Химери, що затіяли парад.

Імла накрила місто і чекала,
І вітерець грайливий десь пропав,
Пітьми спускала тихо покривало,
Царівна-ніч, на невеликий став.

В старому парку панувала тиша,
Така, неначе зараз вдарить грім,
Людина у цій тиші стала лишня,
І вже нікого в парку тім старім...